בעיגול של דבילה והוציאו לרשות הרבים בקורה והוציאו לרה"ר רבי יהודה אומר אם לא יכול אחד להוציאו והוציאוהו שנים חייבין ואם לאו פטורין ר"ש אומר אע"פ שלא יכול אחד להוציאו והוציאוהו שנים פטורים לכך נאמר בעשתה יחיד שעשאה חייב שנים שעשאוה פטורין במאי קמיפלגי בהאי קרא יואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשותה ר"ש סבר תלתא מיעוטי כתיבי נפש תחטא אחת תחטא בעשתה תחטא חד למעוטי זה עוקר וזה מניח וחד למעוטי זה יכול וזה יכול וחד למעוטי זה אינו יכול וזה אינו יכול ורבי יהודה חד למעוטי זה עוקר וזה מניח וחד למעוטי זה יכול וזה יכול וחד למעוטי יחיד שעשאה בהוראת ב"ד [ו]ור"ש [ז]יחיד שעשאה בהוראת ב"ד חייב ור"מ מי כתיב נפש תחטא אחת תחטא בעשותה תחטא תרי מעוטי כתיבי חד למעוטי זה עוקר וזה מניח וחד למעוטי יחיד שעשאה בהוראת ב"ד: אמר מר זה יכול וזה אינו יכול דברי הכל חייב הי מנייהו מיחייב אמר רב חסדא [א]זה שיכול דאי זה שאינו יכול מאי קא עביד אמר ליה רב המנונא [ב]דקא מסייע בהדיה אמר ליה [ג]מסייע אין בו ממש אמר רב זביד משמיה דרבא אף אנן נמי תנינא [ד]היה יושב על גבי המטה וארבע טליות תחת רגלי המטה טמאות מפני שאינה יכולה לעמוד על שלש ור' שמעון מטהר [ה]היה רוכב על גבי בהמה וד' טליות תחת רגלי הבהמה טהורות מפני שיכולה לעמוד על ג' ואמאי הא קמסייע בהדי הדדי לאו משום דאמרינן מסייע אין בו ממש אמר רב יהודה מדיסקרתא לעולם אימא לך מסייע יש בו ממש ושאני הכא דעקרה לה לגמרי וכיון דזימנין עקרה הא וזימנין עקרה הא ליהוי כזב המתהפך מי לא תנן [ו]הזב שהיה מוטל על ה' ספסלין או על ה' פונדאות לאורכן טמאים לרחבן טהורין ישן ספק מתהפך עליהן טמאין אלא לאו משום דאמרינן מסייע אין בו ממש אמר רב פפי משמיה דרבא אף אנן נמי תנינא רבי

תלתא מיעוטי כתיבי. והא דנקט בעשותה בברייתא טפי מהנך משום שהוא מיעוטא אחרון שבפסוק ובהא פליגי ולא ידע ר"י דאמאי נקט במילתיה דר' שמעון יחיד שעשאה חייב כו' ולא נקט לישנא דלעיל העושה את כולה ולא העושה את מקצתה ושמא לישנא דשנים שעשאוה פטורין משמע טפי אפי' זה אינו יכול וזה אינו יכול: **חד** למעוטי זה עוקר וזה מניח.

וזה כתב אות אחת ובא מביאו וכתב אות שניה לא מיצטריך קרא אלא אהואלה דה"א אהכנסה ואהוצא' הוא דקפיד רחמנא וליחייב אפי' בלא הנאה: **ה"ג** ורבי שמעון יחיד שעשאה בהורמת כ"ד לא צריך קרא וא"נ ר"ש לטעמיה דאמר יחיד שעשאה בהורמת כ"ד חייב כדפירש בקונטרס דהא תנן בהדיא בפ"ק דהוריות (ד' ג.) הלך ועשה על פיהן בין הביאו כפרתן בין לא כו' ר' שמעון פוטר ומפרש

טעמא תולה בכ"ד אמוס הוא:

אמר מר זה יכול וזה אינו יכול.

גרסה לר"י דהאי אינו יכול היינו אפי' בעל כח הרבה אלא שהוא עושה הקורה בענין זה בכי האי גוונא שאלמלא אחר לא היה יכול לעשותה לבדו כגון באלבע או תופשה בענין זה שאינו יכול לעשותה לבדו דמה לנו לכמו כיון דהשתא מיהא אינו יכול לעשותה: **הי** מיניהו מיחייב. לא בעי למימר שיהא פטור אותו שיכול וליחייב שאינו יכול דאין זה סברא אלא קאמר דליתחייב נמי אפילו שאינו יכול כמו לר' יהודה ור"מ דאמרי לעיל זה

אינו יכול וזה אינו יכול חייב:

אמר רב זביד משמיה דרבא אף אנן נמי תנינא. פירוש דמסייע אין בו ממש קשה לר"י דהכא אית ליה לרב זביד דמסייע אין בו ממש וכן רב אשי בסמוך ובפ"ב דעירוב (דף כב.) אמרינן אמימר כחל עינא על יד נכרי בשבת א"ל רב אשי מאי דעתיך כו' ואמר רב כהנא חולה שאין בו סכנה אומר לנכרי ועושה הא מסייע בהדיה דקא עמיך ופתח א"ל איכא רב זביד דקאי כוותך ושני ליה מסייע אין בו ממש משמע דרב זביד ורב אשי סוברים דיש בו ממש ואין לומר דהא דאמר הכא אין בו ממש לא שיפטר לגמרי אלא דאין בו מיעוט חטאת דהא מייתי רב אשי דענודתו כשרה משמע דאפי' פסולא דרבנן ליכא א"כ לענין שבת נמי מנגן שיש בו איסורא דרבנן ומיהו לרב אשי איכא למימר דבתר דשמעה מאמימר סברה אלא לרב זביד קשה דאיהו גופיה קאמר משמיה דרבא דאין בו ממש ואמימר היה הרבה אחר רבא ואפי' אחר רב פפא שהיה תלמידו של רבא ושמא כתר מעשה דאמימר שמעה רב זביד משמיה דרבא ולא [ט]מרבא עלמא ועוד אור"י דהכי פריך התם והא קא מסייע בהדיה דקא עמיך ופתח ואע"ג דמסייע אין בו ממש בעלמא הא אית לן למימר דאסרו משום שמיקה סממנין ומשני דאין בו ממש אפילו לענין זה: **ור"ש** מטהר. פי' בקונטרס דר"ש לטעמיה דפטר זה אינו יכול וזה לא יכול [ואינו] נראה לרשב"א דשאני התם דגלי רחמנא דאיכא קרא לפטור ונראה דטעמא משום דבעי שיהיה רוב הזב נשא על כל אחד וכן משמע במסכת זבים פ"ד (משנה ה) דתנן הזב בכף מאזנים ומשכב ומושב כנגדו כולע הזב טהורין כדבו הן טמאין ר"ש אומר בימיד טמאין פי' כשאין אלא משכב אחד או מושב אחד במרובין טהורין שאין כ"א נושא רובו: **היה** רוכב ע"ג בהמה. בעומדת איירי דאי בהמלכת כל שעה עוקרת רגל הא' ועומדת על ג' וטמא מה שתחתיהן שאינה יכולה לעמוד על שתים: **מפני** שיכולה לעמוד על ג'. וה"ל כל רגל אינו יכול והג' אמרים יכולין: **וכיון** דזימנין עקרה **הא** וזימנין **הא** ליהוי כזב המתהפך. ואפילו גרס"ר טמא: **לאורכן** טמאין. כן גרים הקונטרס ופי' דטמאין משום דאיכא למימר דכל אחד נשא רובו עליו פעמים על זה ופעמים על זה לרוחבן טהורין שאין רובו נשא על כל אחד מהן ולפי זה אתיא כר"ש דבעי שיהא רוב הזב נשא עליו ור"י אומר דמלי למימר דאתיא אפילו כרבנן וטעמא דטהורות משום דה"ל כל אחד מסייע שאין בו ממש ומהך ריסא הוה מלי למיפרך דמטמאין לאורכן מספיקא אלא ניחא ליה למיפרך מסיפא דמפרש בה טעמא אמאי טמאין:

שמשענת